

munalbestyrelserne fuldstændigt ud af Spillet, naar der ikke er nogen Forpligtelse for disse Organisationer til at indstille flere, end der skal beskikkes eller udnævnes som Medlemmer af Nævnene. Det er rimeligvis væsentlig som Følge af Grundejerrepræsentanternes Krav, at denne Bestemmelse er formet, og jeg tror, det vilde have været heldigere, hvis Lejerorganisationerne ikke havde tiltraadt den. Indenfor mit Parti er vi i hvert Fald enige om, at det er at binde Kommunalbestyrelsen uden Grund og uden Nødvendighed paa en uheldig Maade, og vi maa derfor tage Afstand fra denne Bestemmelse.

Hvad angaar de øvrige Ændringer, hvorom der er opnaaet Enighed mellem Ejernes og Lejernes Organisationer, tror jeg at kunne sige, at deres Indhold viser, at Lejerne er til at have med at gøre, at de er til at faa i Tale.

Foruden den Bestemmelse, jeg her har omtalt, og som jeg finder uheldig, er der i Forslaget med Hensyn til Huslejen en Ændring af meget vidtrækkende Betydning, som der ikke er opnaaet Enighed om, og som jeg derfor skal skænke en nærmere Omtale. Det er Bestemmelsen om en Lejerforhøjelse udenom Nævnene. Det foreslaas, at foruden de 20 pCt., hvormed det efter den nuværende Lov er tilladt at forhøje den i 1914 gældende Leje udenom Nævnene, skal der yderligere kunne lægges 10 pCt. paa, uden at Huslejenævnene skal spørges; Opsigelsesfristen skal overholdes, men i øvrigt skal Nævnet blot underrettes. Denne Forhøjelse undrages fuldstændigt Nævnenes Myndighed. De Bilag, som følger med Lovforslaget, viser, at Lejerorganisationerne bestemt har taget Afstand fra dette Krav, og jeg og mit Parti indser fuldt vel, at Lejerne maa holde paa, at Loven ikke forringes paa den Maade, det her tilsigtes, thi det gælder et økonomisk Spørgsmaal af betydelig Interesse for Lejerne. Vi kan heller ikke indse, at der er nogen som helst Grund til paa den Maade at tilsidesætte Nævnene. Vel er jeg vidende om, at den Uvillie, der hersker mod Huslejevlovgivningen, maaske i nok saa høj Grad er rettet mod Nævnene som mod selve Huslejeloven. Adskillige har sikkert erfaret, at naar dette Spørgsmaal diskuteres og Lovens Bestemmelser fremdrages, faar man ofte en Indrømmelse af, at Loven er egentlig ikke saa ilde, den kan være ret god og fornuftig og formaalstjenlig, men det er Nævnene, man mener optræder forkert og handler urigtigt; det er i Regelen Nævnene, man støder paa til sidst. Men selv om

der er en saadan Uvillie mod Nævnene hist og her, er der alligevel ingen Grund til at trænge Nævnene ganske til Side og ignorere deres Myndighed. Den højtærede Minister burde i alt Fald have indskrænket sig til at foreslaa de Ændringer, som der var opnaaet Enighed om, og efter de Erfaringer, der foreligger hidtil, og efter den Statistik, man har, tror jeg, at man trygt kunde have overladt til Nævnenes Skøn og Forhandling at løse Lejespørgsmaalene. Det er den naturligste Udvikling og en Fortsættelse af den hittidige Udvikling, og det er min Mening, at man burde være gaaet denne Vej. Med den Sammensætning, som Nævnene nu en Gang har, kan jeg ikke indse, at der er nogen som helst Grund for Lovgivningsmagten til at give særlige Forhøjelser udover de 20 pCt., der nu en Gang er den Grundforhøjelse, som er Nævnene uvedkommende. Nævnenes Sammensætning er nemlig langt fra ensidig i Lejernes Favør; man kunde tværtimod snarere sige, at den er ensidig i Grundejernes Favør. Loven bestemmer jo, at i de større Byer kan ingen Grundejer være Medlem af et Huslejenævn, medmindre han har i alt Fald 7 Lejligheder at udleje. Denne Bestemmelse tilsigter aabenlyst at favorisere Grundejerne. Man har antagelig med den haft til Hensigt at ville holde socialdemokratiske Ejerrepræsentanter ude af Nævnene, og dette er vel ogsaa i temmelig stor Udstrækning lykkedes. I hvert Tilfælde er det et Faktum, at da man indføjede denne Bestemmelse i Loven forrige Gang, var der adskillige Socialdemokrater rundt om i Landet, som maatte udtræde af Nævnene som Ejerrepræsentanter. Man har altsaa for saa vidt opnaaet sit Formaal. Men naar Nævnene har denne for Grundejerne favorable Sammensætning, synes jeg, at det er endnu mindre paakrævet at gaa til en saadan Tilsidesættelse eller Desavouering af Nævnene. Forklaringen har man dog maaske i de Udtalelser, den ærede Ordfører for Venstrepartiet fremkom med, at man nemlig tilsigtede en Afvikling. Det skulde altsaa være et Skridt i den Retning. Det vil imidlertid blive et Skridt, som paa mange Maader vil faa uheldige Følger.

Der er jo agiteret stærkt fra de organiserede Grundejerorganisationers Side, særlig her i København — alle Grundejere er sikkert ikke enige i den paagaende og hidsige Agitation, men Grundejernes Organisation og dens Ledelse, særlig Grundejerorganisationen her i København, har jo agiteret overordentlig stærkt og har efter min Mening i alt for høj Grad fundet Ørenlyd